

Vedtagelse, og dette berover ifølge den ærede Ordførers Foredrag og ifølge den Erklæring, der foreligger, fornemmelig paa de samme Grunde, der bragte Udvalget til at fravaade Lovforslagets Vedtagelse, da det forrige Gang var til Behandling her i Thinget, og navnlig da den Grund, at det nye Lotteri skal være et Gattalslotteri iftedesfor et Ambelotteri. Jeg har imidlertid den Tro, at dette er heldigt, og jeg har derhos den Overbeviisning, at netop den Forandring, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, er en sand Forbedring af Lovforslaget. Som allerede bemærket af den høitærede Finantsminister, er Lotteriet i det andet Thing blevet deelt i to Lotterier, og derved vil man vistnok opnaae, at Sedlerne ville blive affatte i et større Omfang, end Tilfældet vilde være, naar man kun fik et enkelt Lotteri. Netop denne Omstændighed troer jeg vil medføre, at Folk ikke benytte de fremmede Lotterier, i alt Fald ikke i det Omfang, som hidtil skeet er. De to Resultater, der saaledes fremkomme, nemlig deels det, at der opnaaes Noget, der er i Statskassens Interesse, og deels det, at man forhinder, at Pengene gaae i fremmede Lotterikasjer, ere for mig saa vigtige, at jeg maa erklære den ffete Forandring for en absolut Forbedring. Jeg maa saaledes anbefale Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg ikke kan troe, at det høie Thing kan ville forandre den Beslutning, det tidligere har taget, især efter det velmotiverede Foredrag, som den ærede Ordfører holdt imod Ordningen med Frilodder. Jeg troer, at der nu er al Grund for Thinget til at vedtage Lovforslaget, og jeg skal derfor meget anbefale det.

Ordføreren: Maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det i Lovudkastet, saaledes som det nu er affattet, hedder: „Fra 1ste April 1870 vil der efter en af Kongen nærmere approberet Plan hvert Aar blive trukket to Classelotterier, hvert paa 50,000 Lodder. . . .“ Altsaa, vi skulle efter denne Lov have to Classelotterier om Aaret. Nu siger den ærede Finantsminister: „Ja, men jeg gjør eet Classelotteri, A og B.“ Maa jeg endvidere gjøre opmærksom paa, at

det hedder i næste Punktum af § 1: „Trækningen af det ene Lotteri begynder i April og af det andet i October eller November.“ Saa siger den ærede Finantsminister: „Ja, jeg indretter det nu saaledes, at Trækningerne gaae afvekslende for sig hver Maaned.“ Der kan da idetmindste ingen Berlen blive i de første 6—7 Maanedes, det maa være klart, og hvorledes Berlingen passende skal komme istand senere, det, maa jeg tilstaae, forstaaer jeg ikke, men maa overlade det til den ærede Finantsminister. At den Fortolkning, som den ærede Minister har givet, ikke er en naturlig og simpel Fortolkning af Lovforslaget, som det nu foreligger, forekommer mig, at Enhver maa indrømme, og jeg troer, at den ærede Finantsminister selv vil indrømme det. Jeg troer heller ikke, at det efter de Udtalelser, der ere faldne i det andet Thing, kan ansees for at være Meningen, at Lotterierne skulle verle med hinanden. Min Huskommelse skulde meget be- drage mig, om ikke den i det andet Thing i saa Henseende vedtagne Ordning netop er vedtagen, fordi man vilde, at Lotterierne skulde følge efter hinanden.

Finantsministeren: Det ærede Medlems Huskommelse flaaer han virkelig feil; thi, da jeg indlod mig paa det paagjældende Forslag, erklærede jeg udtrykkeligt, at jeg forlangte, at Forslaget skulde forstaaes saaledes, at det stod Administrationen frit for enten at kunne lade Lotterierne følge paa hinanden eller, hvad jeg foretrak, — og den samme Ytring troer jeg at have fremsført under Sagens Behandling her i Thinget — at lade dem alternere hver anden Maaned.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A) fattedes under Afstemning og

vedtoges med 31 Stemmer mod 12.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfattet Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: